

Burjuvazinin 'Demokrasisi'

20 Temmuz Suruç Katliamı aslında Türkiye burjuvazisinin, egemen sınıfların 7 Haziran seçimleri öncesi planlayıp uygulamaya sokamadığı senaryo için yeni bir girişimdi. Hafızalarımızı zorlarsak, egemen sınıflar, AKP iktidarı eliyle HDP'nin barajına amaması için farklı biçimlerde provokasyonlar düzenlediler. HDP tekilatlarının bombalanması, saldırıya uğraması, HDP'lilerin katledilmesi yanı sıra, HPG Gerillalarını da provoke etmek ve seçimler öncesi sıcak çatıya sokmak için ellerinden geleni yaptılar. Gerilla'nın ateş keskinliklerinde mevzilendiği bir tepeye helikopter ile 15 asker bırakıp, helikopteri kaldırırken gerillalara roket atarak, 15 askerin öldürülmesi için büyük bir provokasyon tezgahladılar. Gerilla'nın saldırıya uğradığı ve bölgede açıldıkça enli inde olan HDP ve DBP'lilerin askerleri aralık çatıya mayı önlemeleri ile olay sonuçlandı. Erdoğan'ın Dolmabahçe süreci ertesini masayı devirmesi bütün bu gelişmelere verilen bahanelerdi.

TSK 24 Temmuz'da İD'e yönelik dört F16 ile bombalama yapılarak ülke ve dünya kamuoyunu yanıltabileceğini sandı. Bugün herkes yapılanın farkında. Amaç Rojava ve Kandil'e saldırı idi. Türkiye, NATO'nun politik desteğini alabilseydi -ki bu amaçla NATO'yu olağanüstü toplantıya çağırır-, Kandil ve Rojava'ya hava destekli kara operasyonu gerçekleştirmeyi planlıyordu. NATO, İD karlı maskesiyle dahi olsa tahayyamayacağı böyle bir operasyona destek vermedi.

AKP rejimi ülkeyi zorla bir iç savaş alanına çevirmek için uğraş veriyor. Bir yandan Kürt özgürlük ve demokrasi hareketine, diğer yandan Türkiye içi sınıfının devrimci güçlerine, yetmezse tüm barış ve demokrasi güçlerine savaş açmış, saldırıyor. 40 F16 ile Kandil'e sivil alanlara operasyon düzenliyor, dağları, köyleri bombalıyor. Diyarbakır, İrnek, Hakkari, Mardin, Arşin, Van, Batman çevresini, mezraları, köyleri bombalıyor, yangın bombaları atıyor. Metropollerde en ufak bir dayanışma eylemini, içi direnişini terör ile bastırıyor. Yeni "terörle Mücadele Yasasına" dayanarak ev basıp yargısız infazlar gerçekleştiriyor. Ondan sonra da direnişini karıştırmaya çalışıyor.

Bütün bunlar, 7 Haziran'da Türkiye'nin ve Kürdistanın barış ve demokrasi güçleri, en geniş ulusal demokratik destekle niteliksel bir başarı kazandıkları için oluyor. Burjuvazinin "demokrasisi" bu kadar "demokratik". Etki tepkiyi doğuruyor. Türkiye içi sınıfının devrimci güçleri ile Kürt özgürlük hareketi güç birliği içinde, demokratik mücadele sonuç alıcı olmadıkça iktidarı almayı hedefleyen bir süreci bahanelerle ilerletmeye çalışıyor. Sonucuna varırlarsa... Aslında o zaman ilerleyecek. Gidişatı yönlendiriyor.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 20 Temmuz 2015 Tarihli Açıklaması

Suruç Katliamı Bir Tesadüf Değildir

Katiller Döktükleri Kanda Bozulacaklardır !

Öncelikle bugün Suruç'ta can veren tüm gençlerin arkadaşlarına, yoldaşlarına, ailelerine ve yakınlarına başsağlığı diliyoruz. Katledilen gençler onurları ile can verdiler. Onlar, enternasyonalist bir bilinçle, Kobane'nin yeniden inşasına katılmak için görev bahanelerinde şehit düştüler. Sosyalist gençler, toplumumuzun gurur duyacağı gençler olarak devrimci hareketimizin tarihine geçmişlerdir.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti 7 Haziran 2015 seçimlerinin sonuçlarını halen hazmedememiş durumdadır. Bu sonucu engellemek için seçim öncesi girişimleri terör eylemlerini arttırarak sürdürmektedirler.

Birincisi; Seçimlerden en baharlı çıkan HDP'nin daha da güçlenmesini engellemek ve HDP'yi destekleyen ve destekleyecek kesimleri yıldırım için teröre başvuruyorlar. Bu eylemlerde gerçekleştirilmesi olası olan erken seçimlerde HDP'nin oylarını olumsuz yönde etkileyeceklerini düşünüyorlar.

İkincisi; Kürt Özgürlük Hareketi'ni bir çatı altına ve savaş ortamının içine çekmek istiyorlar. Provokatif yöntemlerle tek taraflı ateşkes ilan etmiş olan Kürt Özgürlük Hareketinin sabrını sınıyorlar.

Üçüncüsü; Kürt Özgürlük Hareketi, Rojava Kürdistanı ve Kobane ile Türkiye'de oluşan dayanışmayı kırmak istiyorlar.

Dördüncüsü; Rojava Kürdistanı'nı yok sayma ve imha etme politikası güdüyorlar. Rojava'yı tampon bölge ilan etmek istiyorlar. İD'e giden yardım ve lojistik destek yollarının kapanmamasını sağlamaya çalışıyorlar. Suriye'ye müdahale etmek istiyorlar.

Türkiye Komünist Partisi, T.C. Devleti ve AKP Hükümetinin bu politikalarına karşı, Kürt Özgürlük Hareketi, Rojava Kürdistanı ve Kobane ile dayanışmanın daha da yükseltilmesi gerektiğini savunuyor. Türkiye içi Sınıfı Hareketi'nin Devrimci Güçlerini, Türkiye'nin tüm Barış ve Demokrasi Güçlerini, Kürt halkının mücadelesi ile uluslararası dayanışmayı güçlendirmeye çalışıyor.

Emperyalizmin Ortadoğu'daki planlarını boşa çıkarmak, Türkiye sermayesinin, devletinin ve hükümetlerinin, savaş lobisini ve onların bölgede yayılma planlarını yerle bir etmek için, Türkiye ve Kürdistan'ın tüm barış, demokrasi, özgürlük ve sosyalizm güçlerinin ortak mücadelesi bugün daha yakıcı hale gelmiştir.

Suruç'ta şehit olan sosyalist gençlerimizin anılarını mücadele içinde yaşatmak, onların uğruna can verdikleri davayı güçlendirmek ile mümkündür. Onların katillerinden hesap sormak bahanelerle olanaksızdır. Katiller, döktükleri kanda bozulacaklardır.

Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi !

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi
20 Temmuz 2015

Sadece deolojik ve Politik Bulanıklık mı?

o smail Hakkı YORULMAZ

Hepimizin takip ettiği gibi, S P “TKP” 2014 yılında bir bölünme ya adı. “TKP” adını muhafaza etmek için o tüzel kişiliği bir kayyum heyetine teslim ettiler ve 1,5 yıl sonra bu ismi, ayrı gruplardan hangisinin kullanabileceğine dair karar aldılar. Söz konusu 1,5 yıl Aralık 2015’de doluyor.

94 yıldır yasaklı olan TKP üzerinde TCK ve T.C. Anayasası yasa sürerken bu isimle resmi parti kurabilmenin “yetene” yazımızın konusu değil. Keke ideoloji ve politikalarına daha uygun bir tanımlama seçebilselerdi de, sosyalizm ve komünizm idelerine yönelen gençleri, önce birer Kemalist olarak etkileyip ardından da bir de irmenin içinde öütmeselerdi. Konumuz bu olmadığı için bu alandaki görüşümüzü başka bir yazıya saklıyoruz.

Ayrı ma sonucu biri KP di eri HTKP adıyla iki olu um çıktı. Program ve di er temel belgeler konusunda bir farklılıkları olmadıklarını beyan ettiler. O zaman neden ayrı tılar sorusuna böylece mu lak olmayan bir yanıt veremediler. Süreç içinde KP grubu daha da milliyetçi konumlara sürüklenirken, HTKP grubu kendini sınıfa, gençli e ve Kürt ulusal sorunun çözümüne yakla ımda daha ileri noktada durdu unu tarif etti. Gerçi HTKP’nin bu tariflemesi yayınlarına, politikalarına yansımada. Sadece HTKP içindeki söylem böyle ifade edildi. De ilse, örne in 7 Haziran seçimlerinde HDP’yi desteklemek yerine, tabanlarını “serbest” bırakarak CHP’ye oy vermeye yönlendirdiler. HDP’ye oy verenler ise zor durumlara dü tüler, haklarında disiplin soru turmaları açıldı, kimileri ihraç edildi. Bir Komünist Partisi’nin böyle bir konuda tabanını ve üyelerini serbest bırakması mümkün olabilir mi hiç ? Komünist Partisi’nin bir politikası olur ve örgüt o do rultuda çalı ır.

Bu tartışmalar sürecinde HTKP’de bir ayrı ma daha ya andı. Bu sevinilecek bir geli me değil. Ne kadar farklı dursak, ve ideolojik-politik olarak ne denli ele tirsek de, bu tür geli meler olumsuzdur.

Bizim asıl vurgu yapmak istedi imiz de, bir yandan böyle ayrı malar ya anırken bunun sebeplerinin ne olabilece i konusundadır. Bunların önüne geçmenin ötesinde, bu ayrı maları ya aman üyelerin içinde önemli bir kesimin pasifize olmasının do urdu u olumsuzluktur. Sonuçta komünizm ideleri do rultusunda bir örgütlenmenin içine girdi ini dü ünen gençler da ılıyor. Hayal

kırıklı ına u ruyor. Gereksiz ve içeri i komünizm idelerini ilgilendirmeyen tartışmaların içinde bir anlamda telef oluyor.

ster KP, isterse de HTKP’ye bakın. kisinin de ülkenin en canalıcı sorunları konusunda bir fikri yok.

Sosyalizm diyorlar, sosyalist devrim diyorlar, birisi “ba ımsız komünist politika” diyor ülke genelinde 13.000 oy, di eri “Haziran” diyor, “Haziran” endeksli ulusalcı bir politika izliyor ve taban CHP’ye, bir burjuva partisine oy veriyor. Ülkenin aktüel politik çıkmazından çözüm için bir politik önerme var mı ? Yok ! Sosyalizm her sorunun ilacı. Do rudur, sosyalizm gerçekten her sorunun ilacı ama oraya nasıl varacaksın ? Cevap yok !

Ülkede bir genel seçim oluyor. AKP’nin kar ısında demokratik düzlemde tüm devrimci, demokratik güçleri birle tirebilecek bir olanak çıkıyor. Burjuva iktidarı dahi HDP’yi, AKP kar ısında ana muhalif güç olarak kar ısına alıyor ve her yöntemi kullanarak saldırıyor. Devrimci bir gücün, komünist oldu unu iddia edenlerin izlemesi gereken en do ru politika, bir bile en olarak bu cephenin içinde olmak, bir yandan cephenin faaliyetlerine uygun davranmak, di er yandan ise tartışma ve geli tirme a amalarında politikaların olu umuna komünist politikalar açısından katkıda bulunmaktır.

Bursa, Yalova, Kocaeli, Eski ehir, Çerkezköy’de i çiler sarı sendika yönetimine ve i verenlere kar ı direni bayra ı açıyor. KP ve HTKP’nin sendikal politika üzerine net bir görüşü ve politikası olmadığı ndan, geli meleri haber olarak de erlendirme di ında bir katkı sa layamıyorlar. Kendini komünist olarak adlandıranların en önemli faaliyet alanı fabrikalar değil midir ? Bu grupların hangi fabrikada parti örgütleri mevcut ? Maalesef yok. O zaman i çi sınıfı adına konu manın iddiası ne ?

4 A ustos 2015 tarihinde yeni olu turulan HTKP MK üyelerinden Do an Ergün, leri Haber için bir yazı kaleme alıyor. Komünistler açısından tartışılması önemsenen konuları sıralıyor. “... *sınıfın hangi bölmelerinin ciddi bir tehdit altında oldu u, bu bölmelerdeki sendikal geli kinli in ne düzeyde oldu u, sendikal mücadelenin ya adı ı sorunların neler oldu u de erlendirilmelidir.*” diyor. İğnç bir durum. Bir yandan i çi sınıfının öncü örgütü oldu unu söyleyeceksin, di er yandan bu konuları yeni tartışmaya ba layacaksın ve belli ki sınıfın,

fabrikaların di ından yürütülen bir tartışma söz edeceksin. Sınıfın içinde örgütlü olan bir güç bu konuların zaten öznesi konumundadır.

Ulusal sorun, komünistlerin ilkesel duru ları olan bir konudur. Ayrılma hakkı dahil, ulusların kendi kaderlerini belirleme hakkı komünist bir ilkedir. KP’li Kemal Okuyan, bu ilkenin artık güncel olmadığını yazıp söyleyebiliyor. HTKP ise S P “TKP” döneminde Kürt ulusal sorunu konusunda ba ıtlanan temel belge ve görüş lerin kendilerini ba ladı ını söyleyebiliyor. Böyle bir yakla ım ve politika ile Kürt ulusal sorununun çözümüne nasıl eskisinden farklı bir katkı sa layabilecekler? Bu mümkün değil. Bunun mümkün olmadığını HTKP’nin, 4 A ustos tarihli açıklamasında da izliyoruz. 1-2 A ustos tarihlerinde yaptıkları Ola anüstü Konferans/Kongre sonrası yapılan ilk basın açıklaması. Bu Konferans/Kongre aynı zamanda HTKP’nin kurucu MK’sında görev alan yanılmıyorsak 8 ki inin de ayrı ılı toplandı. Ayrı manın en önemli konularından biri de Kürt ulusal sorununa yakla ım meselesi. Ayrı an ve gidenler daha ulusalcı konumlarda tarif ediliyor, yeni seçilen HTKP yönetiminin ise Kürt ulusal sorununa daha olumlu baktı ı ifade ediliyor. Yayınladıkları basın açıklamasında Kürt ulusal sorunundan, Suruç katliamından, Kürt Özgürlük Hareketine kar ı devletin giri ti i imha hareketinden, HDP’ye kar ı yürütülen kirli propaganda ve saldırılardan tek bir söz yok. Sadece “*Ülkemizde karde li in ve birlikte ya ama iradesinin güçlendirilmesi, komünistlerin öncelikli görevlerinden biridir*” deniyor. Bu ifadenin Kürt ulusal sorunu ile ilgili olabilece ini biz tahmin ediyoruz. De ilse “birlikte ya ama” kadın-erkek, i çi-i veren açısından da yorumlanabilir. Bu konuda polemik yapmayalım ve konunun Kürt ulusal sorunu ile ilintili oldu undan yola çıkalım. Komünistler ne zamandan beri Leninci “ulusların, ayrılma hakkı dahil, kendi kaderlerini tayin hakkı” ilkesi yerine, “karde li in ve birlikte ya ama iradesinin güçlendirilmesi” ni savunur duruma gelmişlerdir? Görülece i üzere, de i en bir ey yoktur.

Bu konuda KP’nin programatik belgelerinde, yayınlarında ve günlük propagandalarında da tehlikeli konular savunuluyor. Konuları bilinçli olarak çarpıtma konusunda ustalar. u güncel örne i verelim; Aydemir Güler, 10 A ustos 2015 tarihli kö e yazısında Kürt ulusal hareketini ele tirirken öyle yazıyor: “... *Kürt siyaseti, mülk sahibi sınıflarla ve emperyalizmle kader ortaklı ı*

Sadece deolojik ve Politik Bulanıklık... (kinci sayfadan devam)

modelle tirilirken, bunun kar ısında bir alternatif olu turamamı tır. Silahlı mücadelenin biçimsel radikalizmi bu politik bo lu u doldurmaya yetmez. Hareketin yoksul köylülere dayanması da yetmez. Kadrolar arasında marksizmden beslenmi olanların bollu u bile yetmez...". Güler, resmen demagoji yapıyor. Birincisi; "Kürt siyaseti" kavramı bilinçli seçilmi yanlı bir tanımlamadır. Hareketin politik niteli ini mu lakla tıran, hatta gizleyen bir vurgudur. 93 yılına kadar, "Ba ımsız Kürdistan" politikası do rultusunda örgütlenirken kendini "Kürdistan Ulusal Kurtulu Hareketi" olarak adlandıran hareket, daha sonra birlikte ya amadan yana politika geli tirince kendini "Kürt Özgürlük Hareketi" olarak nitelemeye ba ladı. Legal alanda me ruiyetin geli imi, kurum, kurulu ve partilerin olu umu ile de genel bir kavram olarak "Kürt Özgürlük ve Demokrasi Hareketi" nitelemesi kullanılmaya ba ladı. Fakat son tahlilde bu hareket bir Ulusal Kurtulu Hareketidir. kincisi; Her iki ko ulda da, Kürt halkının ulusal anlamda mücadelesi temelinde geli en bir hareket oldu undan dolayı, tüm Kürtleri kapsayıcı bir nitelikte olması kadar normal bir olgu olamaz. Kürt burjuvazisinin de, toprak a alarının da, ulusal bilincini muhafaza etmi unsurlarının bu kapsam içinde olması, ulusal temelli hareketlerin niteli ine uygundur. Yoksul köylülere dayanması ve Güler'in "unuttu u" bir gerçek ise, i çi sınıfı içinde Kürt i çi ve emekçilerin varlı ının oran ve nitelik olarak küçümsenemeyecek düzeyde olmasıdır. PKK'nin açılımının da Kürdistan çi Partisi olması bir tesadüf olmasa gerek. Üçüncüsü; "Emperyalizm ile kader ortaklı ı" gibi alçakça bir suçlama tamamen küçük burjuva nitelikte bir pislik atma yönteminden ba ka bir ey de ildir. Bu düzeye gelmi devrimci bir ulusal kurtulu hareketinin emperyalizmin de hedefinde olaca ı ve emperyalist güçlerin onu kendi yörüngesine çekmek için türlü politikalar geli tirece i, o hareketin ise kendi politikalarını uygularken farklı manevralar yapması, mücadelenin gelmi oldu u güç, a ama ve etkisi itibarıyla normaldir. Güler, böyle bir düzeyde hem silahlı mücadele yürütüp, hem legal olanakları sonuna kadar kullanmayı zorlayan, di er yandan ise sadece ulusal anlamda de il uluslararası alanda görmezden gelinemeyecek bir güç niteli inde olan bir hareketin politika yapma ve müdahil olma yöntemlerini anlayamıyor. Anlayamadı ı gibi bir de çarpıtıyor. Anla ılan bu ayakba k kendisine bir numara büyük geliyor. Dalga geçer gibi "kadrolar arasında marksizmden beslenmi olanların bollu u"

nitelemesi ise var olan bir gerçe i niteliksizle tirmek ve önemsizle tirmek için kurulu mu cümle olmaktan öte gitmiyor. Anla ılan, Güler-Okuyan tayfası kendi çevrelerini bu tür çarpıtmalar ile ayakta uyutabiliyorlar. Marksist-Leninist formasyonun ve e itimin uygulanmadı ı bir çevrede bu yöntemin pratikte "ba arıyla" uygulanabiliyor.

Hiç kimse, Kürt Özgürlük ve Demokrasi Hareketi'nin, Marksist-Leninist bir nitelikte oldu unu savunmuyor. Sınıf sava ımında ve devrim sürecinde ulusal kurtulu hareketlerine ve ulusal demokratik hareketlere biçilen rol ise her komünist tarafından bilinmektedir. Dünya devrim sürecinin üç bile eninden birinin de ulusal kurtulu hareketleri oldu u her halde bu arkadaş ların bilmedi i bir konu de ildir. Ancak, bu bulanıklı ı yaratarak, Kürt i çi ve emekçilerini devrimci mücadeleden soyutlayarak, ezen ulusun komünistlerinin ilkesel bakı açısı olması gereken niteliklerden çok uzak oldukları için bu politikalarını yadırgamıyoruz. Kürt Özgürlük ve Demokrasi Hareketi bir bütün olarak Türkiye'deki sınıf sava ımı açısından önemli bir olgudur, ama aynı zamanda Kürt Özgürlük ve Demokrasi Hareketi içindeki Marksistlerin, Marksist-Leninistlerin ve komünistlerin varlı ı bu hareketin devrimci niteli i açısından ayrıca önemli bir olgudur. Ulusal kurtulu hareketleri, nitelikleri gere i bütün ulusal çevreleri kapsarlar, komünistler ise bu hareketlerin içinde sosyalist yönelimin ve devrimci özün geli tirilmesinin garantisidirler. Bu özelli i öne çıkarıp geli mesine önem vermek yerine, Türkiye i çi sınıfının devrimci güçleri ile objektif olarak devrimci nitelik ta ıyan ancak komünist olmayan Kürt özgürlük ve demokrasi hareketinin birlikte mücadelesini savunmak ve pratikte örmek yerine, reddetmek, kötölemek ve en kötü senaryoların propagandasını yapmak komünistlerin politikası olmasa gerek. Söz konusu olan milliyetçi bir yakla ımdır ve devrimci mücadele içinde zehir yayılması ile e de erdedir.

Amacımız kimseyi küçümsemek veya temelsiz nedenlerle ele tirmek de ildir. Ülkemizin temel sorunları ve güncel politik konuları ile ilgili bu tür bir yakla ım içinde olanların var olması veya bu tür tartış malar yürütmeleri de do al olabilir. Ancak bunu komünist olma iddiası ile yapmamak gerekir. O zaman sizi komünist zannedip de mücadele ile yeni tanı an, i çileri, kadınları, gençleri yanlı noktalara götürürsünüz. Bu geli meleri de burjuvazi elini ovu turarak izler. Tüm kaygımız bu.

Kriz ve Çıkı Yolu

O Ali Oktay KAYA

Türkiye'nin politik gündemini bir yandan "koalisyon mu, erken seçim mi?" tartış ması, di er yandan iktidarın saldırısı sonucunda olu an çatı ma ortamı belirliyor. Egemen sınıflar, i birlikçi tekelci burjuvazi AKP'den deste ini çekmi de il. AKP-CHP Koalisyonu tarzında bir yöntem ile kendileri açısından ekonomik ve siyasi "istikrar" sa lamayı zorluyorlar. Erdo an ve çevresindekiler ise erken seçimle kendileri açısından raydan çıkan treni tekrar raya oturtma planları yapıyor. Bunun tek yolu da HDP'nin olası bir seçimde Meclis'e girmemesi oldu u için HDP'ye sava açmı durumda. Dı politikada, bölgesel planları açısından da Suriye'deki, ran'daki ve Rojava özelindeki süreçler "plan dı ı" geli iyor. Onun için de KCK'ye, PKK'ye sava açmı saldırıyor.

Hukuki olarak kendi Anayasa'larında yeri olsa dahi, bu hükümet me ru bir hükümet de ildir. 7 Haziran seçimleri AKP hükümetini dü ürmü tür. Meclis'te, Meclis Ba kanlı ı seçimlerinde ve genel görü me oturumunda görüldü ü gibi ülkeyi yönetecek parlamenter bir irade olu mamaktadır. AKP ve Erdo an, tek ba ına iktidar ve devletteki kurumsalla masını tamamlamak için ihtiyacı olan güce sahip de ildir. AKP-MHP Koalisyonu bir Sava Koalisyonu, AKP-CHP Koalisyonu bir çok konuda anla amayacakları bir çözümsüzlük, AKP-HDP Koalisyonu ise mümkün de ildir. Sonuçta hükümet kurma durumu ortada kalıyor ve me ru olmayan bir hükümet ülkeyi yönetiyor.

Henüz siyasi bir kriz ve ona ba lı olarak geli ecek ekonomik bir kriz düzeyine gelmemi dahi olsa, ülkede bir **yönetim krizi** somut olarak mevcuttur. Olası bir AKP-CHP Koalisyonu yönetim krizini çözemez, sadece bir dönem için erteler. Erken seçim, oy oranları de i mezse önümüze 7 Haziran tablosunu çıkarır. Bu sebeplerden dolayı, gerek parlamenter, gerekse de parlamento dı ı mücadele açısından, Türkiye'nin gelece ini belirleyecek olan, Türkiye i çi sınıfının devrimci güçleri ve Kürt özgürlük ve demokrasi hareketinin eylem ve güçbirli i çerçevesinde Türkiye'nin en geni , barı , demokrasi, emek, özgürlük ve sosyalizm güçlerinin geli tirece i irade ve mücadele yoluyla güçlenmesidir. Bu mücadelenin ne kadar barı çıl veya ne kadar barı çıl olmayan yoldan geli ece ini, me ru olmayan iktidar ve arkasında duran devlet ile i birlikçi tekelci burjuvazinin tarzı belirleyecektir.

Lenin Kö esi "Bir Adım İleri, ki Adım Geri"nin Önemi Üzerine *

Mensevikler Parti'yi acıkca İkinci Kongre'nin vardığı yerden geriye, eski örgütsel dağınkılığa, teskilatın eski amatorce metodlarına ve dar goruslulugüne çekmeye çalışıyorlardı. Menseviklere siddetli bir cevap vermek gerekiyordu.

Bu cevabı, Mayıs 1904'de yayınlanan **Bir Adım İleri, İki Adım Geri** adlı unlu kitabında, Lenin verdi.

Lenin'in bu kitapta savundugu, asagıda sıraladığımız temel örgütlenme ilkeleri sonradan Bolsevik Partisi'nin örgütsel temellerini olusturdu.

1) Marksist Parti isci sınıfının bir parçası, bir mufrezesidir. İsci sınıfının birçok mufrezesi vardır, bu yuz- den isci sınıfının her mufrezesine isci sınıfının partisi adı verilemez. Parti, isci sınıfının diğer mufrezelerinden, öncelikle sıradan bir mufreze olmamasıyla, oncu bir mufreze, bilincli bir mufreze, isci sınıfının **Marksist** bir mufrezesi olmasıyla, toplumun yasayısının, toplumun gelismesinin ve sınıf mücadelesinin yasalarına ilişkin bilgiyle donatılmış olmasıyla ve bu yuzden de, isci sınıfına onderlik edebilmesi ve onun mücadelesini yönetebilmesiyle ayrılır. Dolayısıyla, bir parçanın nasıl bütün ile karıştırılmaması gerekirse, Parti'nin de isci sınıfı ile karıştırılmaması gerekir. Her grevcinin parti uyeligine kabul edilmesini kimse isteyemez, cunku parti ile sınıfı birbirine karıştıran bir kimse partinin bilinc seviyesini "her grevci"nin bilinc seviyesine indirmek olur ve isci sınıfının bilincli oncusu olarak partiyi tasfiye eder. Partinin görevi kendi seviyesini "her grevci"nin seviyesine **indirmek** degil, isci kitlelerini, "her grevci"yi partinin seviyesine **yükseltmektir**. (...)

2) Parti, isci sınıfının sadece oncu, bilincli mufrezesi degil, aynı zamanda tum uyeleri için bağlayıcı olan disipliniyle isci sınıfının **örgütlü** bir mufrezesidir. Bu yuzden, parti uyeleri ister istemez bir parti örgütüne de üye olmak zorundadır. Eger parti **örgütlü** bir sınıf mufrezesi, bir **örgütlenme sistemi** degil de, kendilerini parti üyesi, ilan eden, ama hiçbir parti örgütüne üye olmayan, bu yuzden de **örgütlü olmayan**, parti kararlarına uymak zorunda olmayan bir insanlar toplamı olsaydı. Parti hiçbir zaman birlesik bir iradeye sahip olmaz, hiçbir zaman uyelerinin birlesik eylemini sağlayamaz ve bütün bunların sonucu olarak da, isci sınıfının mücadelesini yönetemezdi. Parti ancak bütün uyeleri ortak bir mufrezede **örgütlenmisse** ve irade, eylem ve disiplin birliği içerisinde bir araya gelmisse, isci sınıfının pratik mücadelesine onderlik edebilir ve onu bir hedefe yöneltebilir. Mensevikler, bu durumda, birçok aydının —mesela profesörler, üniversite ve lise öğrencileri, vb.— parti safları dışında kalacağını soyluyorlardı. Cunku Menseviklere göre, bu aydınlar, ya parti disiplininden urtukleri için, ya da Plehanov'un İkinci Kongre'de soyledigi gibi, "mahalli bir örgüte katılmayı onurlarını alçaltıcı bir şey" olarak gördükleri için, parti örgütlerine katılmak istemeyeceklerdi. Menseviklerin bu itirazı geri tepti; cunku Parti'nin, parti di- siplininden urken, parti örgütüne katılmaktan korkan uyelere ihtiyacı yoktur. İsciler disiplin ve örgütten korkmazlar ve parti üyesi olmaya karar vermişlerse örgüte seve seve katılırlar. Disiplin ve örgütten korkanlar, bireyci aydınlardır ve bunlar gerçekten de parti saflarının dışında kalmalıdır. Ama böyle olması çok iyidir, cunku kararsız unsurların burjuva demokratik devrimin yükseldiği bir dönemde bir hayli artan akınından, parti böylece korunmuş olur. (...)

3) Parti sadece örgütlü bir mufreze degil, aynı zamanda isci sınıfının **bütün örgütleri içinde en yüksek örgüt biçimidir**. Ve isci sınıfının bütün diğer örgütlerine **kılavuzluk etmek** partinin görevidir. En yüksek örgüt biçimi olan, sınıfın en sağlam uyelerinden meydana gelen, ileri bir teori, sınıf mücadelesi kanunlarının bilgisi ve devrimci hareketin tecrubesiyle silahlanmış olan parti, isci sınıfının bütün diğer örgütlerine kılavuzluk etmek için her türlü

imkana sahiptir ve kılavuzluk etmekle yukumludur. Menseviklerin partinin onder rolunu kucumseme ve asagılama cabaları, partinin kılavuzlugundaki bütün diğer proletarya örgütlerini de zayıflatma ve bunun sonucu olarak da, proletaryayı gucsuz ve silahsız kılma eğilimindedir; cunku "iktidarı ele gecirme mücadelesinde, proletaryanın örgütten baska hic bir silahı yoktur." (...)

4) Parti, isci sınıfının oncusunun **milyonlarca isciyle olan birliğinin bir ifadesidir**. Parti ne kadar sağlam bir oncu olursa olsun, ne kadar iyi örgütlenirse örgütlenirse, partili olmayan kitlelerle bağ kurmaksızın ve bu bağları arttırıp kuvvetlendirmeksizin ne varlığını surdurebilir, ne de gelisebilir. Kendi kabuguna çekilen, kendini kitlelerden tecrit eden, kendi sınıfıyla olan bağlarını koparan, hatta gevseten bir parti, kitlelerin güven ve destegini kaybetmeye ve bunun sonucunda da tamamen ortadan kalkmaya mahkumdur. Parti, sonuna kadar yasayabilmek ve gelismek için, kitlelerle olan bağlarını arttırmalı ve kendi sınıfının milyonlarca üyesinin güvenini kazanmalıdır. (...)

5) Parti, görevlerini gereginde yerine getirebilmek ve kitlelere sistemli bir şekilde kılavuzluk edebilmek için, **merkeziyetçilik** ilkesine dayanarak örgütlenmeli, bir tek tuzuge, mutecanis parti disiplinine ve bir tek yönetici organa sahip olmalıdır. Bu organ, Parti Kongresi, kongreler arasındaki zamanlarda da Parti Merkez Komitesi'dir. Partide azınlık cogunluga tek tek örgütler merkeze, alt örgütler üst örgütlere itaat etmelidir. İsci sınıfının partisi, bu şartları yerine getiremezse, gerçek bir parti olamaz ve isci sınıfına kılavuzluk etme görevlerini gerçeklestiremez. (...)

6) Parti, pratik çalışmasında, saflarındaki **birliği** korumak istiyorsa, hem onderlere hem de sıradan uyelere, bütün parti uyelerine **esit** olarak uygulanan **ortak** bir proleter disiplini kurmalıdır. Böylece parti içerisinde, disipline bağlı olmayan "seckin azınlık" ve disipline bağlı olan "cogunluk" diye bir bolunme olmamalıdır. Bu onsarta uyulmazsa partinin butunlugu ve parti saflarının birliği sağlanamaz. (...)

(...) "**Proletaryanın,**" diye yazıyordu Lenin, "**iktidar mücadelesinde örgütten baska hiçbir silahı yoktur. Burjuva dunyasındaki anarsik rekabet yönetimi altında dağılan, sermaye için zorla çalıştırılarak ezilen, durmadan yoksullugun, vahsetin ve yozlaşmanın "derinliklerine" itilen proletarya, ancak, Marksizmin ilkelerine dayanan ideolojik birlik, ezilen milyonları, isci sınıfının ordusuna donusturecek olan bir örgütün maddi birliğiyle sağlamlaştırdığı zaman, yenilmez bir guc olabilir ve mutlaka olacaktır da. Bu ordunun karşısında, ne Rus Carlığının eli ayagı tutmaz yönetimi ne de uluslararası sermayenin kof yönetimi durabilecektir.**" Lenin kitabını ileriye gören bu sozlerle bitirir.

Lenin'in unlu eseri **Bir Adım İleri, İki Adım Geri**'de ortaya koyduğu **temel örgütsel ilkeler** bunlardı.

Bu kitabın en büyük onemi parti ilkesini çevre ilkesine karşı, Parti'yi örgüt bozguncularına karşı başarıyla savunmasında; örgüt meselelerinde Menseviklerin oportunizmini ezmesinde ve Bolsevik Partisi'nin örgütsel temellerini kurmasında yatmaktadır.

Bu kitabın tarihi onemi surada yatmaktadır: Lenin bu yapıtta Marksizm tarihinde ilk defa **proletaryanın**, —o olmaksızın proletarya diktatorlugu için mücadelede zafer kazanmanın mumkun olmadığı— **oncu örgütü, proletaryanın elinde esas silah** olarak parti öğretisini ortaya koymuştur.

"Sovyetler Birliği Komünist Partisi (Bolsevik) Tarihi" Kısa Ders'ten, Almanca